

kosti pod črno zemljo, uživajo njegove ustanove pridni dijaki raznih šol.

Gospod F-ski pešal je naglo. Zdravniki so si zatrjevali medsebojno, da njegovo življenje ni vredno beliča. Toda natezali so celo stvar, da ni vedel živi-li, ali je mrtev. Ko je prihodnja jesenska burja stresala žolta drevesa, naletavalo je listje tudi na njegov zgodnji grob. —

Hčeri ni zapustil ničesa, vse grofu B. Popraševali so grofa B., ali se misli maščevati? Toda grof, dasi zelo pobožen, spreobrnjen, prisegal je, da osvete ni in ne bode pozabil, da z načrti za osveto lega in vstaja. Kako so ga hoteli razumeti? — — —

(Nadaljevanje prih.)

Na veke ne bodeš trpin.

Ko stvarjal je Večni nebó in zemljó,
Ozračje brezmejno, nezmerno vodó,
Prešinjäl ko z večnim očesom stvarjenje,
Prešinjäl vsakdnevno in večno vršenje,
Je hotel: življenje i jaz naj dobim,
Je hotel — Slovenka na svet se rodim.

In takrat, ko Večni za rodom je rod
In stvarstvo to božje — brezkončno povsod —
Pregledal, je rekel: »Vse prav je storjeno,
Iz srca izobčeno ne bo nobeno!«
Že takrat ustvarjen je majhen in čil,
Moj narod slovenski, prezirani, bil.

Moj z večno ljubeznijo narod tedaj
Je ljubil Brezkončni in ljubi še zdaj —
On z narodi stisnil i narod je Slave,
In stisnil nje krepke, nje zveste in zdrave
Sinove in hčere na božje srce,
V ljubezni objemal Slovence je vse.

On z večnim nam prstom odmeril je krog,
In trpež nam večni odmenil je Bog:
A vekov vseh kruta ne stare nas sila,
Sred zlegov največjih nam sreča bo mila.
Ko narodov trume se v ničnost podé,
Podslombe Slovcu kaj trdno stojé! —

Otrokom vsem Slave položil žarnó
On iskro čudesno na srčno je dnó;
S to iskro zapalil je ogenj prevročí:
Ljubezen le strinjaj nam narod rastoči!
Krepak in mogočen bo vselej Slovan,
Če veren, kreposten bo sleherni dan!

Še več! Ko Zveličar je roki razpel
Na križu, moj tudi je narod otel;
I za nas Slovence je božja kri lila,
Nas z narodi v božje otroke združila.
Zatorej iskreno ga veke bo vse
I moje ljubilo deviško srcé.

Naj srce to moje od zdaj žrtvenik,
In duša bo moja prevnet darovnik;
V ljubezni iskreni, ljubezni goreči —
Molila bom k Bogu za narod trpeči;
Če tudi si reven in poln bolečin,
Zaupaj! na veke ne bodeš trpin.

Bonaventura S.

